

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 23

ТОРНАДО У УТОРАК

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
TWISTER ON TUESDAY

Text Copyright © 2001 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 2001 by Sal Murdocca

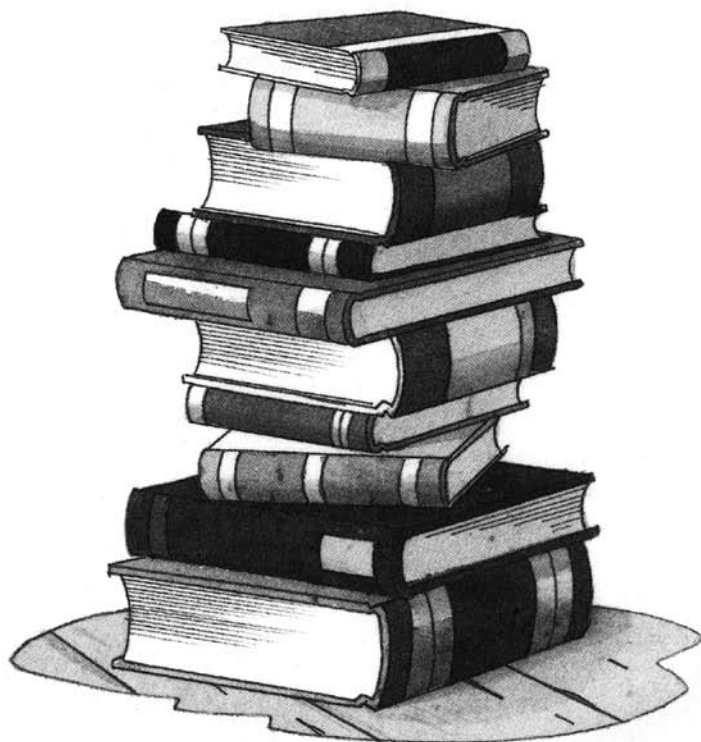
Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2009 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

Пролог	9
1. Уторак!	11
2. Знаци живота	17
3. Школска зграда са само једном просторијом	24
4. Читалачки час	29
5. Силеџија	38
6. Налет скакаваца?	45
7. Торнадо!	54
8. Доле!	61
9. Све је мирно	65
10. Трећи запис	74

*Посвећено Пиџеру Бојсу,
који воли да чита о торнаду*

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији, у шуми се појавила тајанствена кућица на дрвету.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су Џек и Ени схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и пожеле да оду тамо.

Успут су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је библиотекарка

чаробница из Камелота, давног краљевства краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 5–8 Џек и Ени су помогли Моргани да се ослободи чини. У књигама бр. 9–12 решили су четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 13–16 Џек и Ени су сачували старе приповетке да се не изгубе заувек.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 17–20 Џек и Ени су ослободили чини тајанствено кученце.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 21–24 Џек и Ени се налазе пред новим искушењем. Морају да пронађу четири различита нарочита записа за Морганину библиотеку како би спасли Камелот. Управо се спремају у потрагу за трећим записом...

1. Уторак!

Џек је отворио очи. Сунчева светлост пробијала се кроз прозор.

„Уторак!“, прошапутао је. У Морганиној поруци њему и Ени писало је да се у уторак врате у чаробну кућицу на дрвету. Једва је чекао да види куда ће их данас послати!

Џек се искобељао из кревета. На брзину се обукао. Спаковао је свеску и оловку у ранац и изашао у ходник.

Ту је налетео на Ени. Била је у фармеркама и мајици.

„Уторак!“, углас су прошапутали.

Заједно су похитали низ степенице.

„Мама, тата, идемо напоље на неколико минута!“, викнуо је Џек.

„Зар не бисте прво да доручкујете?“, питао их је тата.

„Кад се вратимо!“, одговорила је Ени.

Излетели су на врата. Потрчали су дуж улице под светлим летњим сунцем.

Топли ветрић је лагано њихао крошње дрвећа док су Џек и Ени прилазили шуми Жапчевог Рукавца. Убрзо су стигли и до највишег дрвета у шуми. Чаробна кућица на дрвету их је чекала међу највишим гранама. Џек и Ени су се ухватили за лествице од канапа и попели у њу.

У хладовини кућице на дрвету, порука од Моргане и даље је стајала на поду:

Драћи Џек и Ени,

Камелош је у ојасносџи. Да бисте сјасли краљевсџво, молим вас, нађише ове нарочише зајисе за моју библиошеку:

О нечему шџо шреба џрашџи

О нечему шџо шреба џослашџи

О нечему шџо шреба научишџи

О нечему шџо шреба џозајмишџи

Хвала вам,

Морџана

„Добро“, рекао је Џек. „Имамо први запис: *о нечему шџо шреба џрашџи*.“ Подигао је списак из Грађанског рата.

„Имамо и други“, додала је Ени, „*о нечему шџо шреба џослашџи*.“ Подигла је писмо из Рата за независност.

„Сада нам треба трећи“, закључио је Џек,
„о нечему што треба научити.“

„Нема проблема“, рекла је Ени. Узела је књигу која је стајала у ћошку. „Надам се да не идемо поново у рат.“

Џек и Ени су погледали насловну страну. На њој је била пољана обрасла високом, зеленом травом.

Наслов је гласио *Животи у прерији*.

„Прерија?“, зачудила се Ени. „Већ смо били у прерији, онда кад смо упознали Црног Сокола.“

„Да“, сложио се Џек присећајући се њиховог одласка у прерију када су упознали дечака из индијанског племена.

Отворио је књигу и видео слику старинског воза што пућка кроз прерију.

„Аха“, рекао је. „Схватио сам. Возови су пролазили преријом *након* доласка пиони-

ра. Последњи пут када смо посетили прерију, Индијанци су били *једини* људи који су је насељавали.“

„Значи, сигурно идемо тамо у време пионира“, закључила је Ени.

„Чини ми се да је тако“, потврдио је Џек.

Показао је према слици на којој се видео воз који пролази кроз прерију.

„Желим да одемо тамо“, рекао је.

Поветарац се појачао.

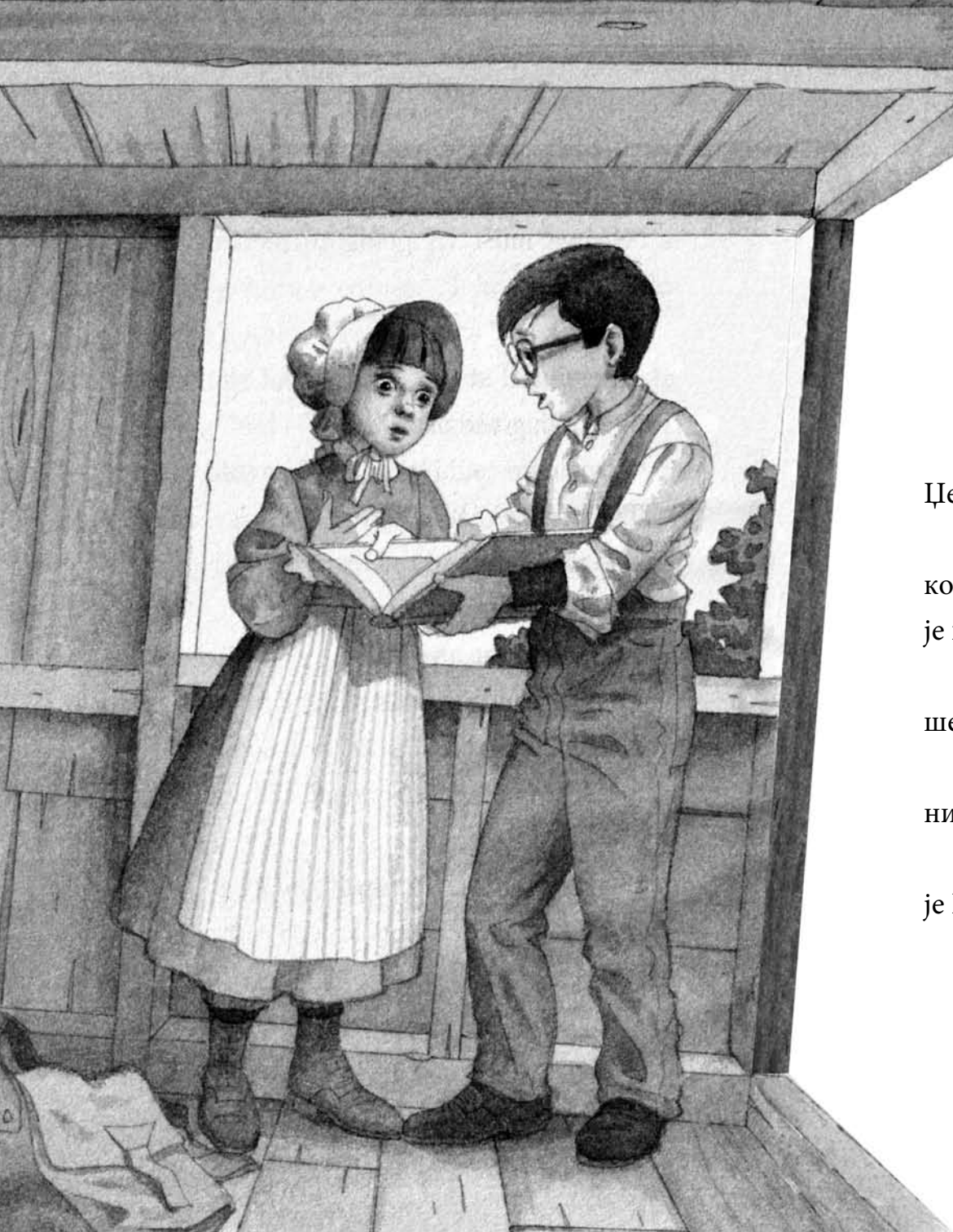
Прерастао је у ветар који се раздувао.

Кућица на дрвету се завртела.

Вртела се све брже и брже.

А затим се све умирило.

Потпуно се умирило.

2.

Знаци живота

Џек је отворио очи.

Имао је на себи панталоне с трегерима и кошуљу заврнутих рукава. Уместо ранца носио је кожну торбу.

Ени је имала дугу хаљину и старински шеширић.

„Свиђа ми се овај шешир“, рекла је. „Закло-ниће ми лице од сунца.“

„Да, само још кад би сунце сијало“, рекао је Џек.

Он и Ени су погледали кроз прозор.

Небо је било облачно.